ha jen jednou a nikoliv dvakráte, jak žádá st-l. Z důvodů těch bylo stížnost zamítnouti.

Č. 5764.

Pozemková reforma: Stpú nemůže neschváliti smlouvu o propachtování zabraného velkostatku jedině z důvodu, že schválil již dříve pachtovní smlouvu s osobou jinou.

(Nález ze dne 10. června 1926 č. 12.445).

Věc: Marie K. a spol. (adv. Dr. K. Líbal z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o souhlas k pronájmu zabraného majetku.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 29. ledna 1925 požádali Marie K. a spol. stpú, aby udělil jim souhlas k pronajmutí velkostatku L. Růženě M., a uváděli, že dne 2. května 1922 uzavřeli sice nájemní smlouvu s manžely S. ohledně téhož velkostatku, že však ke skutečnému pronajmutí velkostatku nedošlo. Smlouva ona uzavřena byla s výhradou schválení vrchnoporučenského soudu, ale, ježto nezletilci Jan Š. a Marie M., jichž výhrada ta se týkala, zatím stali se zletilými a odepřeli pachtovní smlouvu podepsati, nestala se nájemní smlouva perfektní. Mimo to smlouva ona rozvázána byla následkem uzavření paktu de contrahendo s manžely S. o koupi uvedeného velkostatku. Konečně st-lé mohli i dle § 21 pacht. smlouvy jednostranně prohlásiti, že smlouvu pokládají za zrušenou, neboť výše pachtovného jest nyní vyšší, než pachtovné, přislíbené manžely S. V dotyčném podání svém uvedli jmenovaní žadatelé, že jsou spoluvlastníky 11/12 velkostatku, a že 1/12 jsou spoluvlastníky tohoto velkostatku uvedení manželé S.

Stpú výměrem z 31. ledna 1925 prohlásil, že s hlediska vl. nař. č. 74/1923 není námitek proti propachtování 11/12 velkostatku L. Růženě M. na dobu od 1. února do 31. prosince 1925, a podotkl, že pachtovní smlouvu nutno předložiti obvodové úřadovně k dalšímu řízení dle § 7 zák. záb. Dne 4. února 1925 dostavil se k stpú-u ing. Bohuš S. a prohlásil, že má velkostatek L. propachtovaný na základě pachtovní smlouvy z 2. května 1922 na dobu 9 roků, a že tato smlouva byla schválena výměrem stpú z 22. května 1923.

Nař. výměrem ze 4. února 1925 vyrozuměl stpú zástupce žadatelů Marie K. a spol. o tom, že ing. Bohuš S. předložil úřadu k nahlédnutí pachtovní smlouvu stpú-em schválenou, a že vzhledem k tomu považuje stpú za vyloučeno, aby obvodová úřadovna schválila smlouvu uzavřenou s Růženou M., pokud starší smlouva pacht. s manžely S. uzavřená nebude civilně právně zrušena. Vzhledem k tomu prohlásil stpú své dřívější vyjádření z 31. ledna 1925 za bezpředmětné.

O stížnosti bylo takto uváženo:

V podstatě jde o otázku, může-li stpú odvolati svůj souhlas s osobou pachtýře udělený ve smyslu § 4 vl. nař. č. 74 z r. 1923, jestliže dodatečně vyjde na jevo, že již před udělením tohoto souhlasu schválena byla pachtovní smlouva téhož statku se týkající uzavřená s pachtýřem jiným. Nss musil otázku tuto zodpověděti záporně, neboť ať jde o schválení

pachtu dle § 7 zák. záb. či o souhlas s osobou pachtýřovou dle § 4 vl. nař. č. 74 z r. 1923, vždy musí stpú brátí při rozhodování zřetel pouze k tomu, aby zamýšlená disposice vlastníkova nemařila nebo nestěžovala provádění poz. reformy, a shledá-li, že tomu tak není, musí souhlas uděliti bez ohledu na to, jaký účinek bude míti ono právní jednání na nabytá práva osob třetích. Proto nemůže stpú odpírati souhlas s navrženou osobou pachtýře z důvodu, že by nový pachtovní poměr kolidoval s pachtovním poměrem jiným, který uzavřen byl s jeho souhlasem, neboť účelem rozhodovací činosti stpú-u není ochrana soukromých práv osob třetích, nýbrž ochrana onoho veřejného zájmu, který sledují zákony o poz. reformě.

Nemůže-li však stpú odepříti udělení souhlasu s osobou pachtýře z toho důvodu, že již dříve schválil pachtovní smoluvu s osobou jinou, tím méně může z toho důvodu jednou již udělený souhlas odvolati, neboť tomu kromě svrchu uvedeného staví se v cestu též práva, jež strany ze souhlasu toho nabyly.

Netřeba proto zkoumati, byla-li pachtovní smlouva uzavřená s manžely S. platná čili nikoliv, neboť i kdyby byla platná, nebyl úřad oprávněn ustoupiti od svého dřívějšího rozhodnutí resp. prohlašovati je za bezpředmětné. Učinil-li tak přec, je rozhodnutí jeho nezákonné.

Č. 5765.

Samospráva obecní. — Železnice. — Řízení před nss-em: Je místní obec legitimována ke stížnosti na nss proti rozhodnutí min. žel., kterým se mění zařízení zábran při přechodu přes trať?

(Nález ze dne 11. června 1926 č. 11.920).

Věc: Obec V. proti ministerstvu železnic (vrch. kom. Zd. Machanec) o změnu zařízení zábran při okresní silnici.

Výrok: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

Důvody: Nař. rozhodnutím udělilo min. žel. podle § 19 min. nař. z 25. ledna 1879 č. 19 ř. z. stav. povolení k projektu státní správy železniční, dle něhož má býti zrušeno strážní stanoviště č. 106 trati H.-Š.-B. a přeměněny ruční zábrany na přejezdu přes okr. silnici v km ... na zábrany takové s předzváněním, obsluhované od strážního stanoviště č. 107 v zástavce L., současně pak zamítlo námitky vznesené proti tomuto projektu stěžující si obci při pochozí komisi ze 17. června 1924.

Maje pojednati o stížnosti do rozhodnutí toho podané musil se nss v prvé řadě zabývati otázkou její přípustnosti. Slušelo při tom míti na mysli, že jde o rozhodnutí vydané v řízení dle § 18 min. nař. z 25. ledna 1879 č. 19 ř. z. a že st-lkou jest v daném případě obec. V řízení tomto může obec míti postavení procesní strany především jako majitelka silnice. Jako taková mohla by se zajisté brániti proti zásahu orgánů správy železniční do právní sféry pána a majitele silnice, pokud tento zásah není podle zákona přípustný. Leč stěžující si obec není majitelkou silnice, o niž tu šlo, neboť je nesporno, že silnice ta je okresní. Obec mohla by snad také reklamovati pro sebe postavení procesní strany i z toho titulu, že jest povolána míti péči o bezpečné a snadné jezdění po silnicích (§ 27 č. 3 ob. zříz.). Leč i kdyby slušelo souhlasiti s právním ná-